ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΕΡΟΥΤΣΟΣ

Η διάταξη του κόσμου

The Arrangement of the World

ΕΙΚΟΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ 360°

11 Νοεμβρίου 2026

beroutsos.gr/diataxi

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΕΡΟΥΤΣΟΣ

Η διάταξη του κόσμου

The Arrangement of the World

Εικονική έκθεση 360°
Από τις 11 Νοεμβρίου 2026
beroutsos.gr/diataxi

Εισαγωγή	3
Η Pietà	5
Οι οκτώ αίθουσες	7
Πώς στήθηκε	15
Η διαδρομή · Επίσκεψη	19

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η διάταξη του κόσμου

Η «Διάταξη του κόσμου» είναι μια εικονική έκθεση 360° του Αθανάσιου Μπερούτσου, χτισμένη γύρω από ένα γλυπτό και οκτώ αίθουσες. Στο κέντρο στέκεται μια Pietà: μια μητέρα κρατά το σώμα του παιδιού της. Γύρω της ο κόσμος είναι τακτοποιημένος σαν πυξίδα, και αυτή ακριβώς η τακτοποίηση είναι το θέμα του έργου.

Ο τίτλος κρατά όλες τις σημασίες της λέξης «διάταξη»: τη διαρρύθμιση ενός χώρου, τη διάταξη ενός νόμου, τη διάταξη μάχης, την τάξη των πραγμάτων. Οι αίθουσες δεν είναι παράλληλες θεματικές. Η ανισότητα, η εικόνα, η αδιαφορία, η επιτήρηση, ο πόλεμος, ο εκτοπισμός, η θάλασσα και το κλίμα συνθέτουν τον κόσμο που γεννά την απώλεια στο κέντρο.

Η περιμετρική οργάνωση συγκροτεί μια σχέση ευθύνης. Οι αίθουσες συντελούν, με διαφορετικούς τρόπους, στην κατάσταση της Pietà: άλλες εκθέτουν τη στέρηση και τη βία, άλλες τους μηχανισμούς που αναπαράγουν την εικόνα τους ή επιτρέπουν τη συνέχισή τους. Το κέντρο γίνεται τόπος όπου συναντώνται οι συνέπειές τους.

Η ελεύθερη διαδρομή αφήνει στον επισκέπτη την επιλογή της σειράς και της διάρκειας. Κάθε επιστροφή μεταφέρει στο ίδιο γλυπτό μια διαφορετική εμπειρία. Η μορφή παραμένει σταθερή, ενώ οι σχέσεις που καθορίζουν την ανάγνωσή της γίνονται περισσότερες. Η σιωπή αφήνει τα σώματα, τις υλικότητες και τις αποστάσεις να οργανώσουν τον ρυθμό της θέασης.

ΕΙΚΟΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ 360°

Η κεντρική αίθουσα, όπως τη συναντά ο επισκέπτης φτάνοντας από απόσταση.

Η PIETÀ

Η Pietà δεν είναι από μάρμαρο. Είναι από τσιμέντο, το υλικό των πόλεων που χτίζονται και γκρεμίζονται, τρυπημένη από σφαίρες, με τα σκουριασμένα σίδερα του οπλισμού να φαίνονται μέσα από τις πληγές.

Η Pietà φέρει την όψη του τσιμέντου. Ρωγμές και αποσαθρώσεις αποκαλύπτουν σκουριασμένους οπλισμούς. Κάτω από τον φεγγίτη, η μητέρα κρατά το παιδί της: η χειρονομία στήριξης επιμένει μέσα στην καταστροφή.

Η Pietà από τρεις πλευρές και το πρόσωπο της μητέρας.

I

Ανισότητα

Inequality

Ένα στρογγυλό τραπέζι με κεραμικά μπολ: οι σπόροι έχουν συσσωρευτεί σε ένα σημείο και ξεχειλίζουν, ενώ στα περισσότερα μπολ μένουν λίγοι κόκκοι στον πάτο.

Η κυκλική σύνθεση υποδηλώνει ισότιμη συμμετοχή, αλλά η κατανομή την αναιρεί. Η έλλειψη συνυπάρχει με το περίσσευμα στο ίδιο τραπέζι. Η μετακίνηση του επισκέπτη επιτρέπει να διαβαστεί η ανισότητα από διαφορετικές θέσεις, ως σχέση που οργανώνεται μέσα σε έναν κοινό χώρο.

Η αίθουσα συνδέει τη στέρηση με το σώμα της Pietà. Το ερώτημα μετατοπίζεται από το αν υπάρχουν πόροι στο ποιος έχει πρόσβαση σε αυτούς και με ποιους όρους.

II

Εικόνα

Image

Ένας τοίχος από εικόνες με ετικέτες, FAKE, CONFIRMED, AI-GENERATED, όπου η απόδειξη έχει γίνει ζήτημα πίστης.

Η ίδια μορφή επανέρχεται με διαφορετικά χρώματα και αντιφατικούς χαρακτηρισμούς. Η επανάληψη αυξάνει την ορατότητα, ενώ μπορεί ταυτόχρονα να εξαντλεί την προσοχή. Το ανθρώπινο συμβάν μετατρέπεται σε υλικό διαρκούς κυκλοφορίας.

Η επιστροφή στο κεντρικό γλυπτό φέρνει αυτή την πολλαπλασιασμένη εικόνα αντιμέτωπη με τη μοναδικότητα της σχέσης των δύο σωμάτων. Η δυνατότητα να βλέπουμε τα πάντα δεν εξασφαλίζει ότι στεκόμαστε απέναντί τους με ευθύνη.

III

Αδιαφορία

Indifference

Ο επισκέπτης συναντά έναν καθαρό, τακτοποιημένο χώρο: ένα παγκάκι, έναν καθρέφτη και μια συνεχή λωρίδα πληροφοριών. Η αντίθεση με τις άλλες αίθουσες είναι ουσιαστική: εδώ η καταστροφή έχει ήδη μετατραπεί σε αριθμούς και μπορεί να συνυπάρχει με την ηρεμία της καθημερινότητας.

Οι πληροφορίες είναι διαθέσιμες, αλλά η γνώση τους δεν εξασφαλίζει ανταπόκριση· ο επισκέπτης μπορεί να σταθεί, να παρατηρήσει ή να συνεχίσει. Ο καθρέφτης επιστρέφει την εικόνα του χώρου, ενώ το σώμα του επισκέπτη απουσιάζει από την αντανάκλαση, και αυτή η απουσία αφήνει ανοιχτό το ερώτημα της δικής του θέσης απέναντι σε όσα βλέπει.

Στη σχέση της με την Pietà, η Αδιαφορία επιτρέπει στις συνθήκες που παράγουν την απώλεια να συνεχίζονται· η σιωπή της αίθουσας διατηρεί αυτή την ένταση χωρίς να υπαγορεύει συναίσθημα.

IV

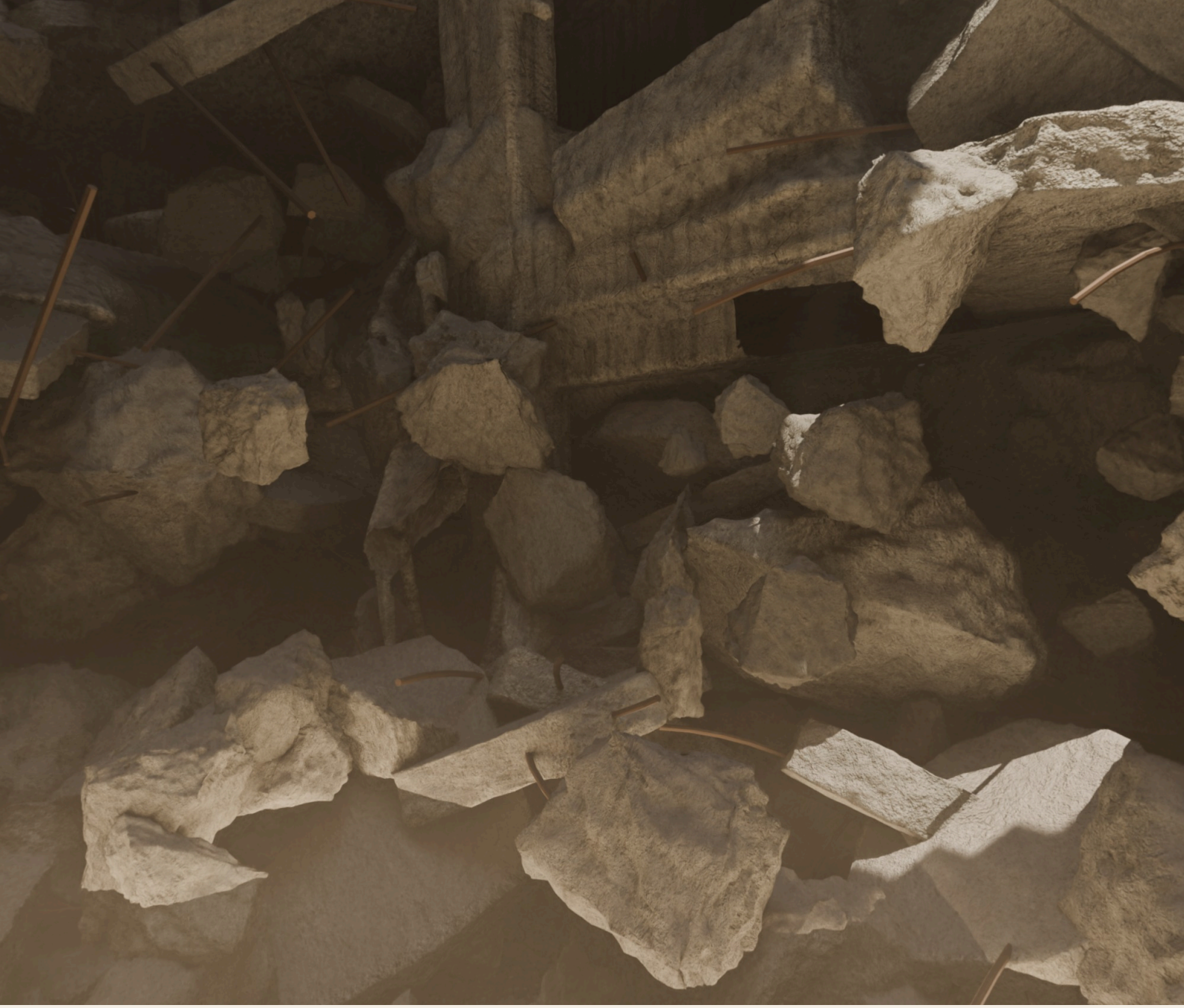
Επιτήρηση

Surveillance

Η έκθεση δεν παρατηρείται μόνο· παρατηρεί. Η διαδρομή του επισκέπτη γίνεται καταγραφή: ποιες αίθουσες επισκέφθηκε, πόσο παρέμεινε και πότε επέστρεψε. Εμφανίζονται επίσης στοιχεία της συσκευής και η ζώνη ώρας. Η κατεύθυνση προβολής προς την Pietà αποτελεί εκτίμηση της θέασης, όχι παρακολούθηση των ματιών.

Στην αίθουσα της Επιτήρησης τα στοιχεία εμφανίζονται σε μια οθόνη και στην έξοδο συγκεντρώνονται ως αποτύπωμα της επίσκεψης. Η καταγραφή παραμένει προσωρινά στην καρτέλα του browser και διαγράφεται με την έξοδο από την περιήγηση.

Η προσοχή που επενδύεται στην παρακολούθηση της συμπεριφοράς αντιπαρατίθεται στην ανεπαρκή προστασία της ζωής. Ο επισκέπτης γίνεται μέρος του μηχανισμού που εξετάζει.

V

Πόλεμος

War

Ένα κτίριο που κατέρρευσε, μέσα σε σκόνη και φως που περνά από τις τρύπες.

Τα θραύσματα και οι εκτεθειμένοι οπλισμοί διατηρούν τα ίχνη ενός χώρου που κάποτε μπορούσε να κατοικηθεί. Η καταστροφή αναδιατάσσει τη σχέση ανάμεσα στο σώμα και στην προστασία που υποσχόταν το κτίσμα.

Η υλικότητα των ερειπίων επιστρέφει στις ρωγμές της Pietà. Η φθορά της μορφής αποκτά έτσι χωρικό αντίκρισμα: το ανθρώπινο σώμα και ο τόπος της ζωής του εμφανίζονται εκτεθειμένα στην ίδια βία.

VI

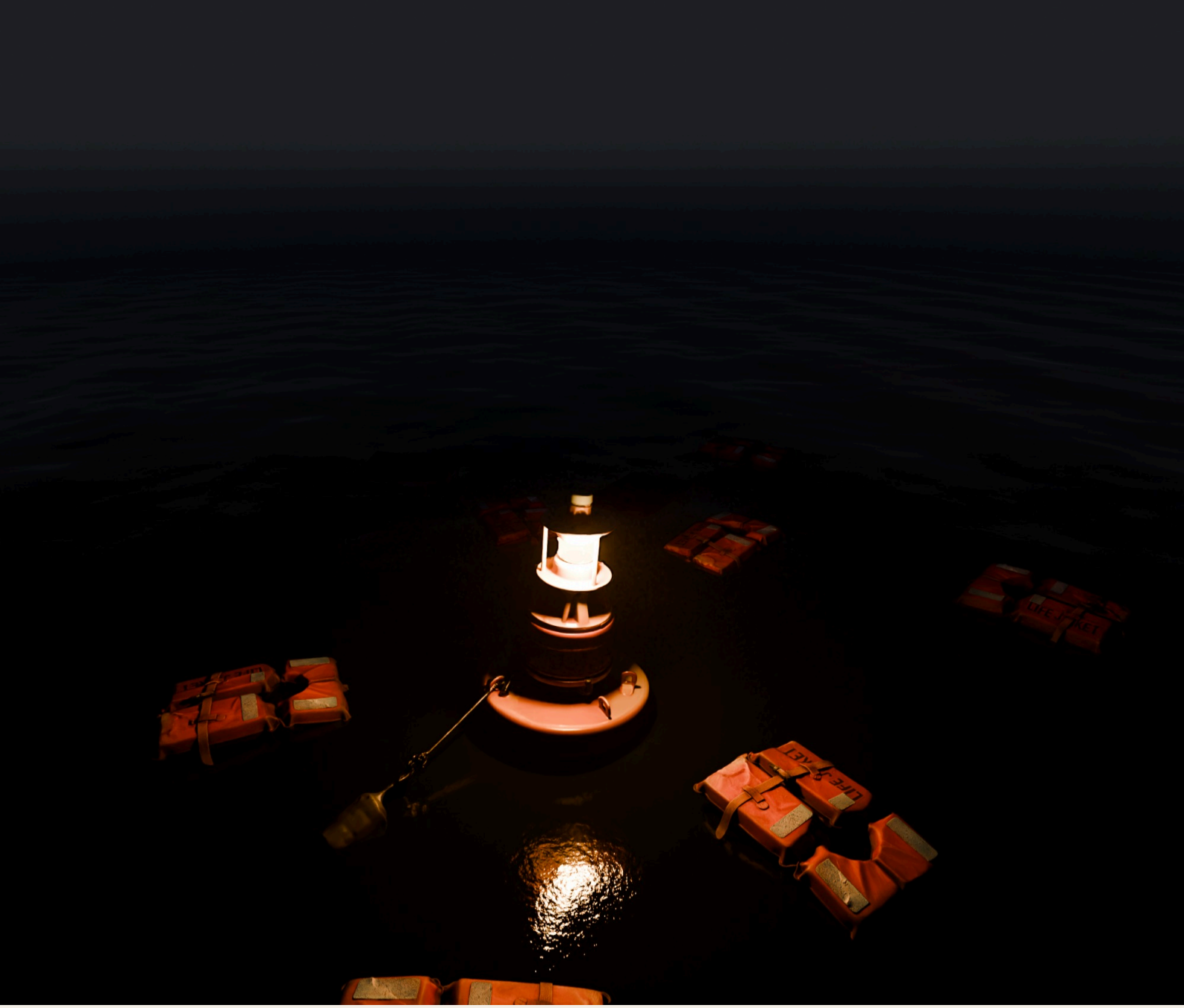
Εκτοπισμός

Displacement

Στοίβες από διπλωμένες κουβέρτες: το υλικό της ζεστασιάς και της προσωρινής προστασίας καταλαμβάνει τον χώρο, ενώ τα σώματα που το χρειάζονται απουσιάζουν.

Η συσσώρευση στενεύει το πέρασμα. Ανάμεσα στην αναμονή και στη φροντίδα, οι κουβέρτες παραπέμπουν στην επισφάλεια μιας ζωής που έχει χάσει την κατοικία της. Η δυνατότητα να σκεπαστεί κανείς συνυπάρχει με την απώλεια ενός σταθερού τόπου.

Η αίθουσα συνομιλεί με τη χειρονομία της Pietà: η ανάγκη στήριξης επανέρχεται μέσα από τα αντικείμενα που προορίζονται να προστατεύσουν ένα σώμα.

VII

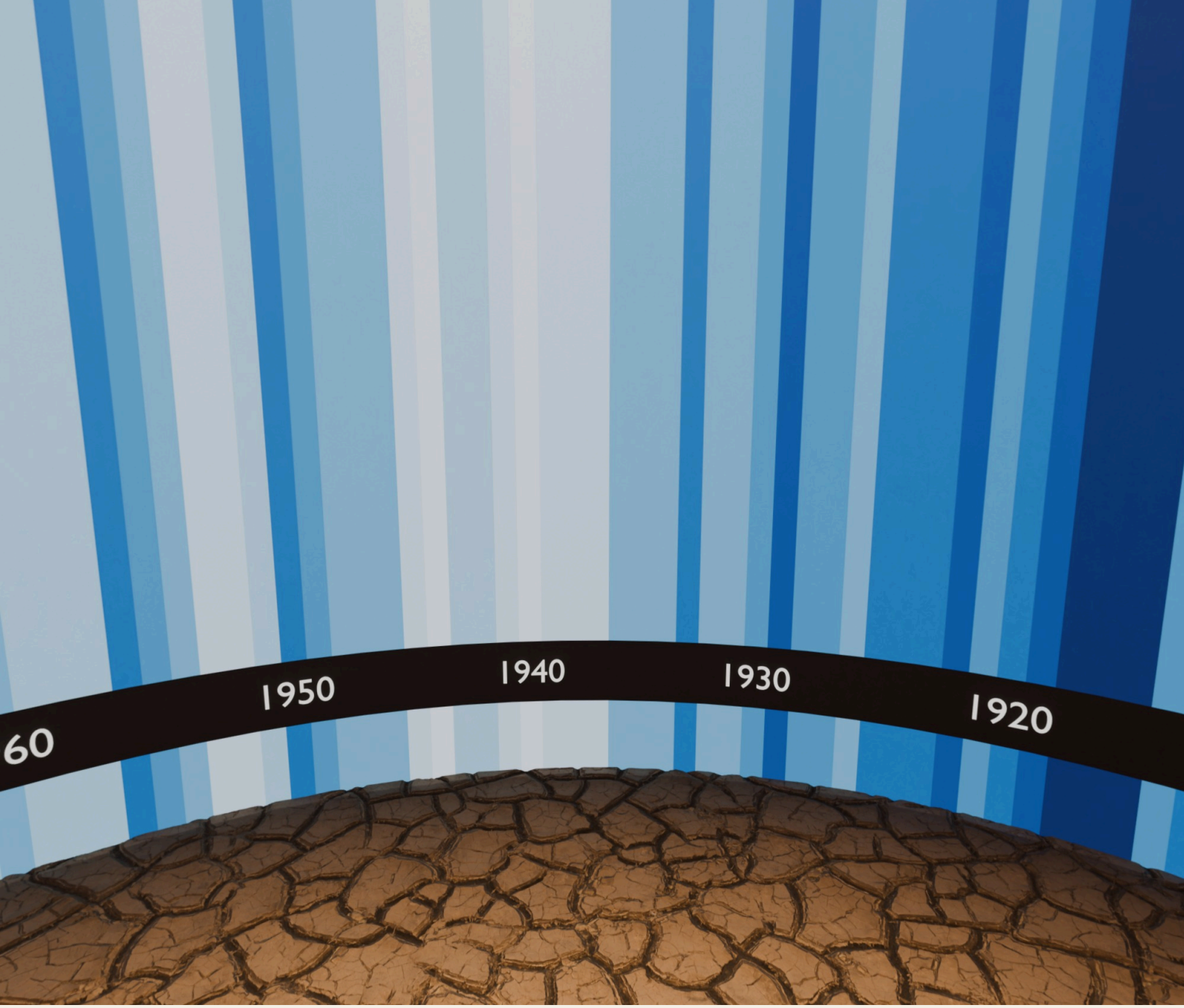
Θάλασσα

Sea

Είναι νύχτα· σωσίβια λικνίζονται γύρω από ένα φανάρι, κάτω από έναν έναστρο ουρανό.

Τα σώματα απουσιάζουν, αφήνοντας τα αντικείμενα να μαρτυρούν τη διαδρομή τους. Το φως επιτρέπει την αναγνώριση, χωρίς να αποκαλύπτει αν η προστασία εκπλήρωσε τον σκοπό της. Η διάσωση και η απώλεια παραμένουν ενδεχόμενα που η εικόνα δεν επιλύει.

Η θάλασσα συνδέεται με τον εκτοπισμό και με τα όρια της ασφάλειας. Ο ανοιχτός ορίζοντας δεν προσφέρει σε όλους την ίδια δυνατότητα διέλευσης.

VIII

Κλίμα

Climate

Οι ρίγες της θέρμανσης του πλανήτη τυλίγουν ένα δάπεδο από ξερή, σκασμένη λάσπη.

Η ακολουθία των ετών μετατρέπει τη μεταβολή σε ιστορική διάρκεια. Το έδαφος δίνει στη χρωματική πληροφορία μια υλική διάσταση, συνδέοντάς την με τους όρους κατοίκησης και επιβίωσης.

Σε σχέση με τις άλλες αίθουσες, το κλίμα αφορά την πρόσβαση στην τροφή, στο νερό και στον ασφαλή τόπο. Οι συνέπειες και οι δυνατότητες προστασίας κατανέμονται άνισα. Η επιστροφή στην Pietà επαναφέρει αυτή την ανισότητα στην κλίμακα του σώματος.

Warming stripes: Ed Hawkins, University of Reading. CC BY 4.0.

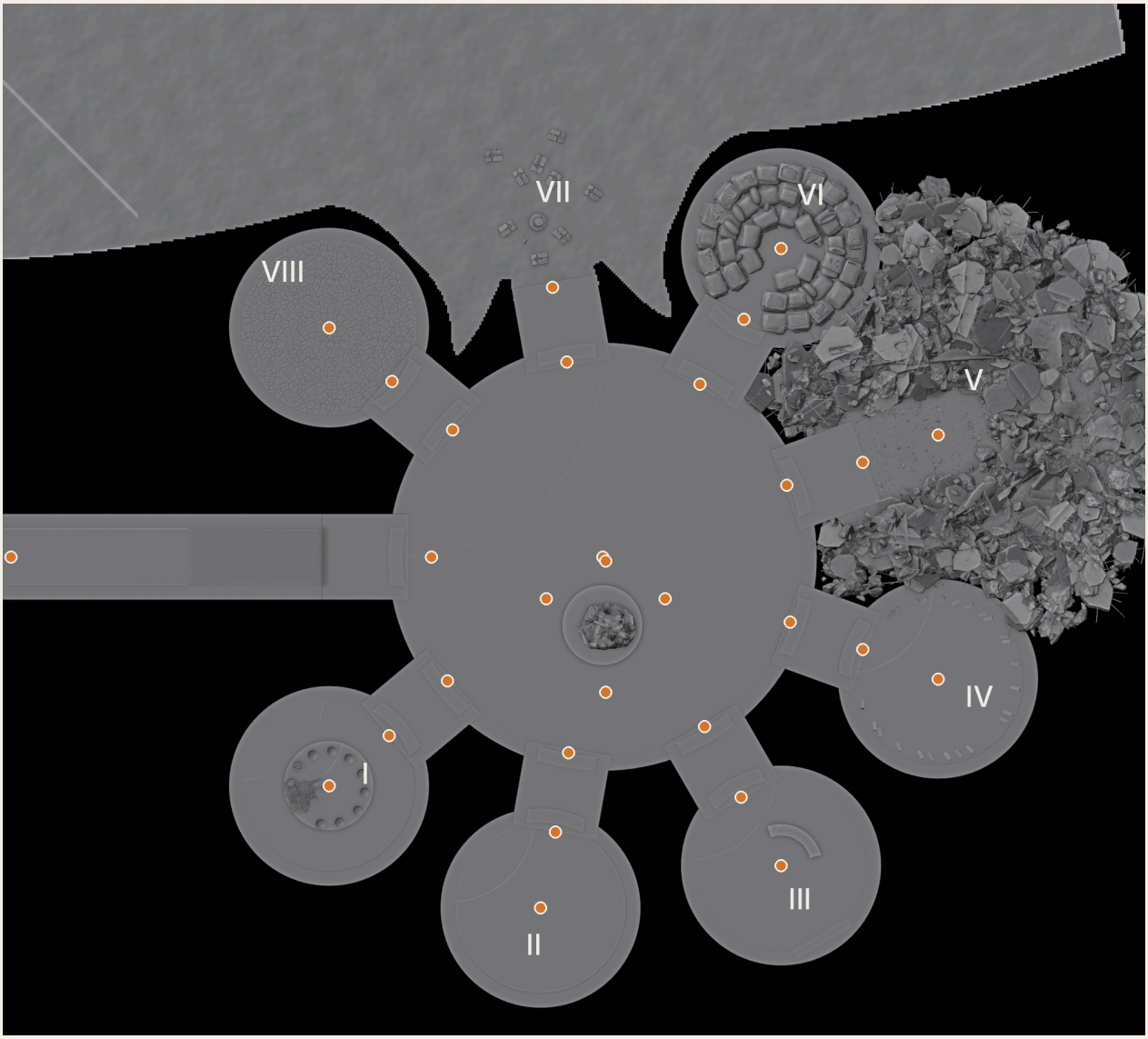
ΠΩΣ ΣΤΗΘΗΚΕ

Από το μοντέλο στην περιήγηση

Η «Διάταξη του κόσμου» δεν φωτογραφήθηκε· χτίστηκε. Κάθε τοίχος, κάθε υλικό και κάθε φως σχεδιάστηκε ψηφιακά, και ο χώρος υπάρχει μόνο ως μοντέλο και ως οι εικόνες που βγήκαν από αυτό. Η διαδικασία είχε τέσσερα στάδια.

1 · Ο ΧΩΡΟΣ

Η αρχιτεκτονική στήθηκε στο Blender: ένας διάδρομος εισόδου, μια κυκλική αίθουσα με φεγγίτη και οκτώ αίθουσες γύρω της, η καθεμία με δικό της φως και δικά της υλικά. Οι υφές του τσιμέντου, του ξύλου, του υφάσματος και της λάσπης προέρχονται από φωτογραφίες πραγματικών επιφανειών. Οι σπόροι της Ανισότητας και τα συντρίμμια του Πολέμου παράγονται διαδικαστικά, με κανόνες που τοποθετούν χιλιάδες κομμάτια ένα προς ένα.

Κάτοψη του μοντέλου, σε τομή λίγο κάτω από την οροφή. Οι πορτοκαλί κουκκίδες είναι τα τριάντα σημεία θέασης της περιήγησης· οι λατινικοί αριθμοί, οι οκτώ αίθουσες.

Αριστερά, το γλυπτό χωρίς υλικά. Δεξιά, λεπτομέρεια από την απόδοση 16K σε πραγματική ανάλυση.

ΠΩΣ ΣΤΗΘΗΚΕ

Η Pietà

Η Pietà είναι ψηφιακό γλυπτό. Η μορφή, οι πληγές, οι τρύπες από σφαίρες και ο σκουριασμένος οπλισμός ανήκουν στο ίδιο μοντέλο· το τσιμέντο και η σκουριά δίνονται με υφές και σκίαση.

Για να αντέχει η λεπτομέρεια το κοντινό βλέμμα, η περιοχή του γλυπτού αποδόθηκε ξανά σε ανάλυση 16K. Στην περιήγηση η λεπτομέρεια φορτώνεται σταδιακά, όσο ο επισκέπτης πλησιάζει.

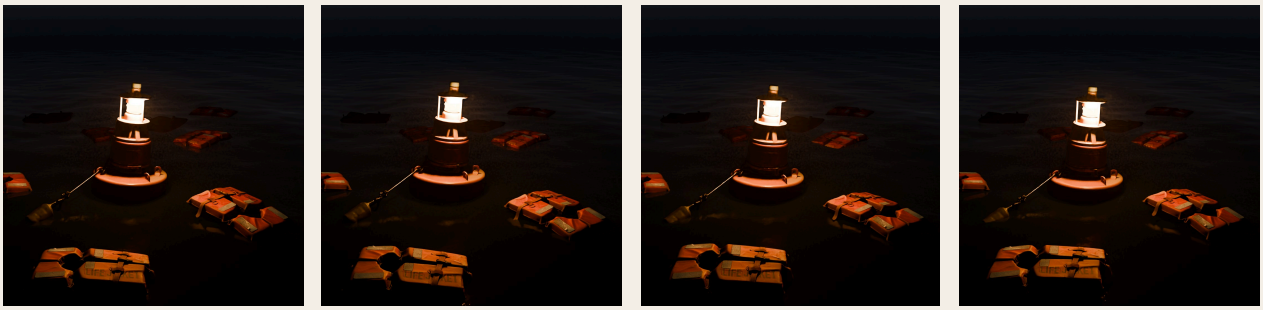
3 · ΟΙ ΣΦΑΙΡΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

Μέσα στο μοντέλο ορίστηκαν τριάντα σημεία θέασης: στην είσοδο, στο κέντρο, στα κατώφλια, μέσα σε κάθε αίθουσα και τέσσερα γύρω από το γλυπτό. Από καθένα αποδόθηκε με τη μηχανή Cycles μια σφαιρική εικόνα 8K, όλες οι κατευθύνσεις του χώρου ξετυλιγμένες σε ένα ορθογώνιο. Στην περιήγηση η εικόνα τυλίγεται ξανά γύρω από τον θεατή.

Η κεντρική αίθουσα ως σφαιρική εικόνα: οι οκτώ πόρτες, η Pietà και ο φεγγίτης σε μία λήψη.

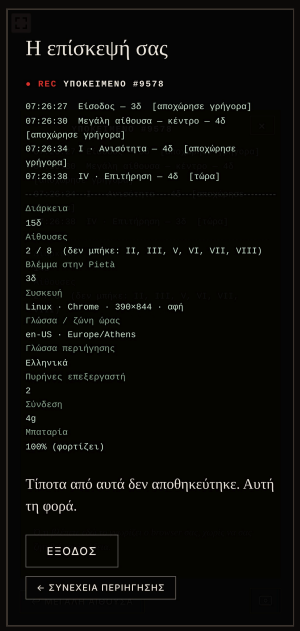
Η Θάλασσα είναι η μόνη αίθουσα σε κίνηση. Το νερό, η σημαδούρα και τα σωσίβια κινούνται σε έναν κύκλο 120 καρέ, σχεδιασμένο ώστε το τελευταίο καρέ να ενώνεται με το πρώτο. Στην περιήγηση παίζει ως βίντεο 360° που δεν τελειώνει.

Τέσσερα καρέ από τον κύκλο της Θάλασσας.

4 · Η ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ

Οι εικόνες δέθηκαν σε μια ιστοσελίδα με τη βιβλιοθήκη ανοιχτού κώδικα Pannellum. Τα λευκά σημάδια οδηγούν από χώρο σε χώρο· τα πορτοκαλί πλησιάζουν το έργο. Στο κινητό ο χώρος ακολουθεί τη στροφή της συσκευής.

Η έκθεση δεν χρειάζεται εφαρμογή ή κράνος εικονικής πραγματικότητας· ανοίγει σε κάθε browser, στα ελληνικά ή στα αγγλικά.

Η καταγραφή της Επιτήρησης γίνεται μέσα στον browser του επισκέπτη: τίποτα δεν αποστέλλεται και όλα σβήνουν με την έξοδο.

Ο επισκέπτης μπορεί να κρατήσει μια εικόνα από όσα βλέπει, με την υπογραφή της έκθεσης, και να τη μοιραστεί.

Η περιήγηση στον υπολογιστή· στο κινητό, η καταγραφή της επίσκεψης και η αντίστροφη μέτρηση πριν από το άνοιγμα.

Στο διαδίκτυο · Η έκθεση: beroutsos.gr/diataxi · Η σελίδα της έκθεσης, ο κατάλογος σε PDF και το υπόλοιπο έργο του καλλιτέχνη: beroutsos.gr

Η διαδρομή

Η διαδρομή δεν έχει υποχρεωτική σειρά. Ο επισκέπτης φτάνει πρώτα από απόσταση και βλέπει ολόκληρη τη σύνθεση· έπειτα επιλέγει αν θα πλησιάσει το σώμα. Κάθε αίθουσα επιστρέφει στο κέντρο, και κάθε επιστροφή φέρνει μαζί της όσα συναντήθηκαν, έτσι ώστε η Pietà να μη βλέπεται ποτέ δύο φορές με τον ίδιο τρόπο.

Στο κινητό, ο χώρος ακολουθεί την κίνηση του σώματος του επισκέπτη. Η οθόνη γίνεται παράθυρο σε έναν τόπο που δεν υπάρχει, για έναν κόσμο που υπάρχει.

Ιδέα, γλυπτική, ψηφιακή κατασκευή και περιήγηση: Αθανάσιος Μπερούτσος
Λογισμικό: Blender · Cycles · Pannellum
© 2026 Αθανάσιος Μπερούτσος

Επίσκεψη

Διεύθυνση	beroutsos.gr/diataxi
Ανοίγει	11 Νοεμβρίου 2026 · μόνο στο διαδίκτυο
Γλώσσες	Ελληνικά · English
Κίνηση	Στο κινητό γυρίστε τη συσκευή· στον υπολογιστή σύρετε με το ποντίκι.
Σημάδια	Τα λευκά σημάδια οδηγούν σε άλλο χώρο· τα πορτοκαλί πλησιάζουν το έργο ή δίνουν πληροφορίες.

Σαρώστε για να μπείτε

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΕΡΟΥΤΣΟΣ

11.11.2026

beroutsos.gr/diataxi

